

F t. l. om grænseoverskridende pengeoverførsler

skabet har indgået aftale med, er medtaget. Dette beror på, at EØS-landene har vedtaget at implementere direktivet om grænseoverskridende pengeoverførsler, som herefter er omfattet af EØS-aftalen, der gælder for EU-landene og Norge, Island og Lichtenstein. Lovforslagets udvidelse i forhold til direktivet medfører dermed ikke, at der vil være forskelle mellem reglerne i Danmark og de øvrige EU-lande.

Lovforslaget fastsætter en bemyndigelse til økonomiministeren til at udstede regler om udvidelse af lovens anvendelsesområde til også at omfatte grænseoverskridende pengeoverførsler, hvor institutter fra andre lande end lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, deltager. Bemyndigelsen giver mulighed for at udstrække anvendelsesområdet, såfremt lovgivningen i andre lande i nærmere angivet udstrækning bringes i overensstemmelse med lovens regler.

Loven begrænser ikke de rettigheder, som kunder og institutter, der har medvirket ved effektueringen af en pengeoverførsel, har efter dansk rets øvrige regler.

2.2. Institutternes oplysningspligt

Institutterne skal efter lovforslaget dels stille generelle oplysninger til rådighed for deres kunder om vilkårene for de af loven omfattede pengeoverførsler (forhåndsoplysninger), dels give individuelle oplysninger efter udførelse eller modtagelse af en konkret overførsel (efterfølgende oplysninger). Oplysningerne skal gives skriftligt og kan eventuelt gives ad elektronisk vej. Muligheden for at benytte elektronisk medium medfører ikke bortfald af kundens ret til at få udleveret skriftlige oplysninger ved henvendelse på instituttets adresse.

Lovforslagets § 2 om institutternes generelle forhåndsoplysninger har til formål at sikre gennemsigtighed på området for pengeoverførsler. Der skal således gives oplysning om overførselstiden ved henholdsvis fremsendelse og modtagelse af overførte beløb, om valørdato og vekselkurser, om kunders ret til kompensation og tilbagebetaling, om kunders klagemuligheder samt retsvirkningen af en afsenders udtrykkelige valg af et formidlende institut.

Afsenders institut og modtagers institut skal efter lovforslagets § 3 give deres kunde specifikke oplysninger om en udført pengeoverførsel, herunder en reference der gør det muligt at identificere overførslen, overførselsbeløbets oprindelige størrelse, summen af samtlige gebyrer mv., som kunden skal betale, og den anvendte valørdato samt ved valutaomveksling en an-

givelse af den anvendte vekselkurs og datoen for omvekslingen. Efter forslaget er der mulighed for at undlade at give de nævnte oplysninger, hvis kunden udtrykkeligt har givet afkald herpå.

Med henblik på at lette kundernes mulighed for at udnytte deres klageadgang foreslås indsat et krav om, at instituttet skal give kunderne oplysninger om instituttets navn og adresse samt angive navnet på den person, som er ansvarlig for driften af det pågældende institut. Kravet er indsat som følge af, at kunden kan have vanskeligheder ved at identificere institutter, som udfører grænseoverskridende pengeoverførsler, idet institutterne ikke er undergivet en registreringspligt. Kun de institutter, som i øvrigt er underlagt finansiel tilsyn, er registreret hos en offentlig myndighed.

2.3. Overførselstid

Lovforslaget deler overførselstiden op i to stadier; dels et stadium, som vedrører beløbets overførsel fra afsenders institut til modtagers institut, dels et stadium vedrørende tiden herefter, dvs. indtil beløbet er overført fra modtagers instituts konto til modtager. Såfremt intet andet er aftalt, fastsættes den maksimale tidsfrist for første led til 5 bankdage efter den dag, hvor afsender har opfyldt sit instituts krav om tilstrækkelig finansiel dækning og om nødvendige oplysninger for, at instituttet kan gennemføre pengeoverførslen.

Den maksimale tidsfrist for, at modtagers institut stiller beløbet til rådighed for modtagers (dvs. overførselsens andet led) er fastsat til én bankdag efter beløbets modtagelse, medmindre andet er aftalt mellem modtager og modtagers institut.

Lovforslaget pålægger afsenders og modtagers institutter at betale kompensation til deres kunde i tilfælde, hvor der foreligger en forsinkelse, som instituttet bærer risikoen for.

Kompensationen består i betaling af rente af overførselsbeløbet. Renten beregnes efter rentelovens morarentesats.

Afsenders institut bærer risikoen for forsinkelse, der skyldes et formidlende institut. Det formidlende institut er herefter forpligtet til at betale et beløb, der svarer til den udbetalte kompensation til afsenders institut.

Institutternes pligt til at betale kompensation finder ikke anvendelse, hvis de kan godtgøre, at forsinkelsen skyldes afsender, henholdsvis modtager.

Lovforslagets regler om overførselstider findes i §§ 5 - 9.